

## СТОПАНСКИ И ДОМАШНИ БЕЛѢЖКИ.

### Жътва-та.

Въ 1873 год. жътва-та не испадна на всякъдѣ едно, повече може да са рѣче зла година, защото чужди-тѣ земи имаха голѣма нужда отъ храни, какво-то бѣше за нашя-та близосѣдна Австро-Унгария, коя-то доста много храна искара изъ наше-то отечество и Влашко.

Минала-та 1874 год. испадна за насъ твърдѣ лоша, защото освѣнѣ самъ-тамъ дѣто станаха жита-та, по цѣла-та държава са забелѣзваше гладъ — селяни-тѣ не останаха благодарни отъ жътва-та си, отъ горѣщини-тѣ испоизгоряха на всякадѣ нивя-та. Наши-тѣ близосѣдни приятили останаха по-благодарни отъ минала-та година: Влашко освѣнѣ кукурузъ, имаше жътва добра, тѣй сѣщо и Австро-Унгария има доста храна и не стана нужда да си тѣрси хлѣбъ у насъ. Може да са рѣче въ отношение камъ други-тѣ земи, че тази година бѣше за Българи-тѣ голѣма пагуба, като на много места кукурузъ-тѣ не са роди никакъ, та за туй той и не са помѣнуваше на пазаръ-тѣ.

Германия случи една срѣдна жътва, имаше отъ всичко по-малко, но пакъ не е доста за цѣло-то население.

Австро-Унгария пожъна въобще добрѣ, но пакъ не толкова много да е въ състояние да износва на вжнѣ. Ржжъ-та и кукурузъ-тѣ не испаднали добрѣ, та може да са рѣче, че износване-то съ вносване-то ще може да са равни.

Влашко и Египетъ иматъ доста да експортиратъ, но иматъ нужда отъ ржжъ; първа-та и отъ кукурузъ.